

**Συναξάρι Αγίων Νεομαρτύρων Λάμπρου, Θεοδώρου και Ανωνύμου,
των εν Βραχωρίω μαρτυρησάντων, + 2 Νοεμβρίου.**

Οι Άγιοι Νεομάρτυρες Λάμπρος, Θεόδωρος και κάποιος του οποίου δεν γνωρίζουμε το όνομα κατάγονταν από την Πελοπόννησο και ήταν έμποροι στο επάγγελμα. Παραμένοντας καιρό στα Γιάννενα, για εμπορικούς λόγους, είχαν μάθει να μιλούν και την αλβανική διάλεκτο. Κατά το 1786 μ.Χ., αποφάσισαν να επιστρέψουν στον Μωριά, στην πατρίδα τους. Ξεκίνησαν λοιπόν και φθάνοντας στο Βραχώρι (Αργίνιο) είπαν να διανυκτερεύσουν εκεί. Στην είσοδο της πόλης στέκονταν οι φοροεισπράκτορες για τη συλλογή του κεφαλικού φόρου που πλήρωναν οι Ρωμιοί. Οι τρεις έμποροι μηχανεύθηκαν να προσποιηθούν τους μουσουλμάνους, για να μη πληρώσουν φόρο. Έτσι περνώντας από το γιομπρούκι, τον χώρο που κάθονταν οι γιομπρουκτσήδες (φοροεισπράκτορες), τους

χαιρέτησαν με τον μουσουλμανικό χαιρετισμό «σαλάμ αλέκουμ». Νομίζοντας οι φοροεισπράκτορες πως είναι μουσουλμάνοι αρβανίτες, τους άφησαν να περάσουν ελεύθερα. Αυτοί πήγαν σε κάποιο σπίτι να διανυκτερεύσουν για να συνεχίσουν πρωί πρωί την άλλη ημέρα για την πατρίδα τους. Οι Τούρκοι θέλοντας να δουν που κατέλυσαν οι ξένοι και να μάθουν και κανένα νέο από τα Γιάννενα έστειλαν κάποιο δικό τους στο σπίτι που έμεναν οι άγιοι. Εκείνος πλησιάζοντας στο σπίτι δεν χτύπησε αμέσως παρά στάθηκε απέξω ν' αφουγκρασθεί τι έλεγαν μέσα. Την ώρα εκείνη οι τρεις φιλοξενούμενοι έλεγαν στον νοικοκύρη ότι σήμερα μ' ένα «σαλάμ» γλυτώσαμε τον φόρο.

Μόλις τ' άκουσε ο τούρκος κατάλαβε πως είναι Χριστιανοί και χωρίς να μπει μέσα, έτρεξε αμέσως να το αναγγείλει σε αυτούς που τον είχαν στείλει. Ως θηρία ανήμερα τότε επέδραμαν οι ασεβείς, τους άρπαξαν και κυριολεκτικά σέρνοντάς τους, τους πήγαν στο δικαστήριο και είπαν στον δικαστή:

«Αυτοί οι τρεις άνθρωποι, ενώ είναι Ρωμιοί, περνώντας σήμερα από το γιομπρούκι μας χαιρέτησαν με το σαλάμ αλέκουμ. Πρέπει λοιπόν ν' ανακριθούν γιατί το είπαν αυτό το οποίο είναι χαρακτηριστικό των Τούρκων και όχι των Ρωμιών. Και αν μεν περιγέλασαν την πίστη πρέπει σύμφωνα με τον νόμο να τιμωρηθούν, αν δε αγάπησαν το ισλάμ να περιτμηθούν και να τιμηθούν».

Ο δικαστής τότε τους ρώτησε αν όλα αυτά αληθεύουν. Οι άγιοι μάρτυρες του απάντησαν με ειλικρίνεια: *«Ναι, είναι αλήθεια, ότι χαιρετίσαμε τούρκικα, για να μην πληρώσουμε τον φόρο, όχι όμως πως αγαπήσαμε το ισλάμ».* Ο κριτής τους απάντησε: *«Λοιπόν, τώρα πρέπει να γίνετε Τούρκοι δίχως άλλο και έτσι να γλυτώσετε τη ζωή σας, ειδικά έχετε να βασανιστείτε και να θανατωθείτε».* Όταν τ' άκουσαν αυτά οι Άγιοι έδωσαν όπως έπρεπε την απάντηση στον δικαστή: *«Εμείς, ενδοξότατε αφέντη, είπαμε αυτόν τον λόγο για να γλυτώσουμε χρήματα, όμως το ν' αρνηθούμε την πίστη μας είναι αδύνατον, κάνε μας ό,τι θέλεις».* Τότε ο δικαστής διέταξε να τους δείρουν αλύπητα και να τους κλείσουν στη φυλακή. Εκεί στη φυλακή ο ένας παρηγορούσε τον άλλον. Μάλιστα ο ένας ο οποίος ήταν και γραμματισμένος έλεγε: *«προσέχετε αδελφοί μου, μη δειλιάσει κανένας και χάσει αυτό το κελεπούρι που μας έτυχε. Λίγο θα υπομείνουμε και την αιώνια ζωή θα κερδίσουμε. Να μη λυπηθούμε ούτε συγγενείς, ούτε φίλους, ούτε την πρόσκαιρη πατρίδα, αλλά να σταθούμε αν-*

δρείοι στην πίστη του Χριστού, για να πάμε χαίροντες στην άλλη πατρίδα, όπου δεν έχει τέλος ποτέ».

Αφού έμειναν νηστικοί αρκετές ημέρες στη φυλακή, τους έφεραν πάλι στον δικαστή, ο οποίος αφού τους ανέκρινε ξανά, διέταξε να τους ξυλοκοπήσουν και να τους γυρίσουν πάλι στη φυλακή. Μετά από πέντε ημέρες τους οδήγησαν πίσω στο δικαστήριο, όπου ο μουσελίμης κι ο κατής συμφώνησαν και εξέδωσαν την καταδικαστική απόφαση. Τους πήραν τότε οι δήμιοι και τον ένα τον εκρέμασαν σ' ένα πλάτανο κοντά στο τζαρσί (αγορά), τον άλλον έξω από τον Άγιο Δημήτριο και τον άλλον στην άκρη της πλατείας, εκεί όπου μπαίνει ο κεντρικός δρόμος μέσα στην πόλη.

Έτσι παρέδωσαν την αγία τους ψυχή οι Άγιοι Νεομαρτυρες στον Κύριό μας Ιησού Χριστό.